

Kur'an-ı Kerim'de geçen "kıyamet yakındır" hükmü gibi, diğer kütübü münzelede ve suhufu semaviyede buna mümasil âyetler mevcut mudur?

Yahudilik temelde Hz. Musa (as)'ın tebliğlerine ve Tevrat gibi büyük bir ilahî kitaba dayanmasına rağmen, âhiret hayatına çok az yer vermiştir. Hatta bu durum bazı âlimleri, Yahudilik'te âhiret inancının bulunmadığı kanaatine götürmüştür.

Günümüzdeki Tevrat'ın ilk beş sifrinde âhirete dâir hemen hemen hiçbir işaret bulunmazken, daha sonraki, diğer peygamberlere nisbet edilen sifirlerde âhiret hayatına, cennet ve cehenneme icmalen de olsa yer verildiği görülmektedir.

Yahudilikteki âhiret hayatının genel hatlarını şu üç maddede sıralayabiliriz:

- 1.** Günümüzdeki Tevrat'ın yani, Hz. Musa (as)'a nisbet edilen ilk beş sifrin âhiret hayatı, diriliş ve mücazatın bulunmayışı.
- 2.** Diğer peygamberlere nisbet edilen sifirlerde bu hususta bazı işaretlerin bulunması.

"Her gün Rab korkusunda ol! Zira, hakikaten âhiret var. Ümidin dahi boşa çıkmayacaktır."(1)

- 3.** Talmud ve Yahudi akaidi şârihlerinin ifâdelerinde, âhiret hayatına yer verilmiş olması.

Tevrat'ı teşkil eden ilk beş sifirde pek çok araştırmacının da dediği gibi, âhiret hayatının hiç yer almaması, ilahî bir kitap için kabûlü mümkün olmayan bir durumdur.

Tevrat'ın muhtevasından bahseden Kur'an-ı Kerim âyetlerinde müracaat ettiğimizde, Tevrat'ın Her şey'i tafsil eden bir kitap olarak tavsif edildiğini görüyoruz:

"Sonra, iyilikte bulunanlara nimetimizi tamamlamak, her şeyi tafsîl etmek (açıklamak), hidâyet ve rahmet maksadıyla Musa'ya Kitab'ı verdik. Umulur ki, Rablerinin huzuruna varacaklarına imân ederler." (En'am, 6/154),

"Nasihat ve her şeyin açıklamasına dâir ne varsa, Musâ için levhalarda yazdık. Onları kuvvetle tut, kavmine de en güzel bir şekilde almalarını emret. Yakında size fasıkların yurdunu göstereceğim." (A'raf, 7/145)

Hiç şüphesiz bu tafsil edilen şeylerin başlıcalarından biri de âhiretle alakalı meselelerdir. Nitekim, birinci âyetin sonundaki, **"Umulur ki, Rablerinin huzuruna varacaklarına imân ederler."** ifâdesiyle Hz. Mûsâ (as)'a Tevrât'ın verilişinin en önemli gâyesinin âhirete imân olduğu bildirildiği gibi, ikinci âyetin sonundaki **"Yakında size fasıkların yurdunu göstereceğim"** ifâdesiyle de kâfirlerin akibetinin cehennem olduğu bildirilmiş ve bunun yakın olduğuna dikkat çekilmiştir.

Başka âyetlerde, Hz. Musa'ya vahyolunan şeyler arasında kıyamet ve âhiretle alakalı meselelerin de bulunduğunu görüyoruz. Bir âyette Hz. Mûsâ'ya hitaben şöyle buyruluyor:

"Kıyamet günü mutlaka gelecektir, neredeyse onu gizleyeceğim, tâ ki, her nefis peşine koştuğu şeyin karşılığını görsün." (Tâhâ, 20/15)

Burada kıyametin gizli olduğu ifade edilmektedir.

Bir başkasında ise, Hz. Mûsâ ve Hz. Hârûn şöyle diyorlar:

"Şüphesiz, bize vahyolundu ki, azap, peygamberleri yalanlayanlara ve onlardan yüz çevirenleredir." (Tâhâ, 20/48).

Kur'an-ı Kerim'in bildirdiğine göre, Hz. İsa (as) daha beşikteki bir bebek iken, yeniden dirilişi haber vermiştir:

"Doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak kabrimden çıkarılacağım gün bana selâm olsun." (Meryem, 19/33).

Hristiyanlar'ın Hz. İsa (as)'a uluhiyet nisbet etmelerinin yanında, onun kıyamet saatini bilmediğini söylemeleri garip bir durumdur. Hatta İncil müfessirlerinden

birisinin ifâdesiyle, Mesih ilâh olması hasebiyle kıyamet vaktini tayin etmiş fakat, insan olması itibariyle de vaktini bilmemektedir(!).(2)

İncillerde rûhla beraber bedenin diriltilmesine, cennet ve cehennem maddî yönlerine de yer verilmiştir.(3)

Ancak, geçmişten günümüze kadar hristiyanlarda hakim olan görüş, cennette yeme içme ve evlilik gibi cismanî zevklerin, olmadığıdır.(4)

Ahir zaman Peygamberi (asm)'in gönderilmesi, kıyamet alametlerinden sayıldığına göre (5), Kur'an'dan önce gönderilen kitap ve sayfelerde de kıyametin yakınlığa işaret eden âyetlerin olduğu söylenebilir.

Dipnotlar:

(1) bk. *Emsâl-i Süleyman*, XXIII/13-14, 17-18; XXIV/14.

(2) bk. *Ebû Atillah*, s. 117 (*el-Kenzu'l-Celîl fî Tefsiri İncil*, I/464'den).

(3) bk. *Matta*, X/28; XIII/43; *Markos*, IX/43-48; *Luka*, XVI/24; *Yuhanna*, *Vahiy*, XXI/8.

(4) bk. *Ebû Atillah*, s. 376; *La Vie Après La Mort Dans Les Croyances de L'humanite*, Paris, 1936, s. 172.

(5) bk. *Ömer el-Aşkar*, *Kıyâmetu's-Suğrâ*; *Yusuf el-Vâbil*, *Eşrâtu's-Sâa*.